SHE
SIR RIDER HAGGARD
Πρῖνος
Λέων Οὐιγκιαῖος
Στατή
Βιλλαρικός
Μουχαμέτης
STORY ADAPTATION BY DICK DAVIS
ILLUSTRATIONS VINCENT NAPOLI

* Ἐκείνη

Κανταβριγιακὸν Πανεπιστήμιον ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ
Οἱ μαθηταὶ τῆς παλαιᾶς Αἰγυπτίας ἱστορίας καταπλησσόμενοι ἀκροῶνται τοῦ καθηγητοῦ Λ. Ὸ. Πρίνου.
Τάδε ἐστὶ περὶ θαυμαστῆς τύχης. Ἅπερ οἱ μέν τινες λέγοιεν ἂν μῦθον καταπληκτικὸν εἶναι, ἐγὼ δ' οἶδα συμβεβηκότα. Παρῆν γὰρ ἐξ ἀρχῆς, τριακοστὸν ἔτος τουτί, πολλῆς νυκτὸς καὶ ὄμβρου ὄντων, ὅτε τις ἔκοψε τὰς θύρας μου.

Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν...
Κύριε, ἄνθρωπός τις φαινόμενος ἄγριος ἔστηκεν ἐπὶ τῇ θύρᾳ. Οὐδὲ συνίημι ὅ, τι λέγει.
Ἴσως πεινῇ. Δὸς ἐκείνῳ τῷ ταλαιπώρῳ ἔδεσμα.

Πρῖνε, φίλε, πρὸς σὲ χρῇ με ἐλθεῖν.
Ἰωάννη Οὐιγκιαῖε. Εἴσελθε.

Ἰωάννης Οὐιγκιαῖος ἐγεγόνει συμμαθητὴς ἐκ πλουσίου οἴκου Ἀγγλικοῦ ὤν. Ὁ δ' ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ κακῶς πάσχων ἔχρηζε φίλου.
Καλοκάγαθὸς εἶ, ὦ Πρῖνε. Ὑπόσχου οὖν δύο. Πρῶτον μὲν φυλάξειν τοῦτο τὸ μέλαν κιβώτιον.
Τί ἐν τῷ κιβωτίῳ;

Ἔνδον κεῖται ἡ ἱστορία τοῦ Οὐιγκιαίου οἴκου, ὅσοι διὰ δισχιλίων ἐτῶν τραγικῶς βεβιώκασί τε καὶ τεθνήκασιν.

Τί θάτερον δεῖ με ὑπισχνεῖσθαι;
Σὲ εἰσποιησάμενον παιδεύσεσθαι τὸν πενταετῆ υἱόν μου, τὸν Λέοντα Οὐγκιαῖον.
Διὰ τί σὺ οὐ παιδεύεις τὸν σεαυτοῦ υἱόν;
Ἡ μὲν γυνή μου ἀποτέθνηκεν. Ἐγὼ δὲ ἀπόλλυμαι νόσου τινὰ σπανίαν κτησάμενος ἐν τῇ Ἀφρικῇ.
Τί δὴ ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἔπρασσες;
Ἐπειρώμην ἐκδικῆσαι Καλλικράτην πεφονευμένον, τὸν τῆς Ἴσιδος μέγαν Αἰγύπτιον ἀρχιερέα. Ἐγὼ γὰρ ἀπ' ἐκείνου γέγονα.
Ὁ μὲν Καλλικράτης ἐφονεύθη ὑπὸ βασιλίσσης τινὸς Κόρου λευκῆς τε καὶ μεγάλης διὰ ζηλοτυπίαν ὀργισθείσης. Νῦν δ' αὐτὴν δεῖ δίκην διδόναι.
Καλλικράτης, τῆς Ἴσιδος ἀρχιερεὺς ὤν, ἐβίωσεν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ δισχιλιοστὸν ἔτος τουτί.

Πῶς ἂν ἐκδικοίης φόνον δισχιλιοστὸν ἔτος τουτὶ πραχθέντα; Ἡ γὰρ λευκὴ βασίλισσα, ἥτις ἔτυχεν οὖσα, ἀποτέθνηκεν ἀπ᾽ αἰῶνος.

Ἔτι ζῇ. Ἡ δὴ μεγάλη λευκὴ βασίλισσα, ἥπερ διὰ ζηλοτυπίαν ὀργισθεῖσα ἐφόνευσε τὸν πρόγονόν μου τὸν Καλλικράτην, ἔτι ζῇ. Εὕρηκε γὰρ τὸ ἀπόρρητον ζωῆς αἰωνίου.

Οὐιγκιαῖος μαίνεται. Πῶς γὰρ πιστεύει τοῦτον τὸν φλύαρον περὶ βασιλίσσης λευκῆς τινος δισχίλια ἔτη γεγονυίας;

Ἐποιησάμην οὖν τὴν ὑπόσχεσιν τῷ Οὐιγκιαίῳ. Πρωῒ δέ, καλέσων τοὺς δημοσίους, ἔμελλον ἐκεῖνον εἰς τὴν τῶν μαινομένων φυλακὴν κατατεθῆναι.
Οἱ νομικοί μου δώσουσί σοι πάντα τὰ χρήματα ὁπόσων ἂν ποτε δεήσῃ σοι. Ἔρρωσο, ὦ φίλε. Φίλησον ἀντ᾽ ἐμοῦ Λέοντα τὸν υἱόν μου καὶ τὸ κιβώτιον καταφύλασσε.

Πρωῒ τῇ ὑστεραίᾳ ἀπεθαύμασα.
Τί τοῦτό ἐστιν;
Ὅδε ὁ παῖς ἄρτι παρεδίδοτο πρὸς τῇ ἔμπροσθεν θύρῃ ὑπὸ νομικοῦ τινος εἰπόντος ὅτι συνήσει.
Ὁ μὲν Οὐιγκιαῖος οὐ πολὺ τῇ πρόσθεν νυκτὶ ἐντεῦθεν ἀπελθὼν ἐτελεύτησεν. Ἥδε δ' ἡ ἐπιστολὴ ἀφίκετο ἅμα τῷ παιδί.
Οὗτος οὖν γέγονεν ἀπὸ τοῦ Αἰγυπτίου ἀρχιερέως τῆς Ἴσιδος, τοῦ Καλλικράτου. Ποῦ ἐστιν ὁ τοῦ παιδὸς πατήρ;
Λέων Οὐιγκιαῖος ὀνομάζομαι.
Ἀναγιγνώσκω τὴν ἐπιστολὴν τῇ τοῦ Οὐιγκιαίου χαρί, τῇ νῦν μου ἐφαπτομένῃ ἐξ ᾅδου...
Περίμενον εἰκοσιν ἔτη πρὶν ἂν τὸ κιβώτιον ἀνοίξῃς. Μηδὲ λέγε μηδὲν Λέοντι μέχρι τοσούτου. Εἰκόσι γὰρ ἔτῶν δεῖ ἐκεῖνον παρασκευάζεσθαι ἐκδικῆσαι Καλλικράτην πεφονευμένου. Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ Οὐιγκιαῖος, ἐντέλλομαι αὐτῷ ἐπιζητεῖν τὴν Λευκὴν βασίλισσαν.

Παρερχομένων δὲ τῶν ἐτῶν, ποιῶν κατὰ τὰ τοῦ Οὐιγκιαίου γράμματα, οὐκ ἔλεγον Λέοντι οὐδέν. Καὶ διδάσκαλος ὤν, οἷός τε ἦν παρασκευάζειν τὸν Λέοντα πρὸς τὴν ζήτησιν αὐτοῦ. Ἐδίδαξα γὰρ αὐτὸν καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ μὴν τὰ Αἰγύπτια ἱερογλυφικά γε.

Καὶ ἐπαίδευσα τὸν παῖδα χρῆσθαι πυροβόλῳ καὶ εὐθὺ βάλλειν.

Ἐπὶ σκοπόν, θεῖε Πρῖνε.

Ὁ δὲ Λέων φύσει ἦν καὶ ἀθλητὴς καὶ μαθητής. Ὁ γὰρ ἔχων ἰσχύν τε καὶ ῥώμην ὕστερον ἔσῳζέν με.

Ἐκείνου δὲ κβ' ἔτη γεγονότος τῷ Κανταβριγιακῷ Πανεπιστημίῳ προαχθέντος, ἤγγιζεν ἡ ἡμέρα ὅτε, κατὰ τὴν τῷ Λέοντος πατρὶ ἐπαγγελίαν μου, τὸ κρύφιον μέλαν κιβώτιον δέοι ἀνοιχθῆναι.

Τί δὴ τῶν ἀπορρήτων ἐνῆν αὐτῷ;

Καὶ ἦλθεν τὰ κε' γενέθλια. Ἐγὼ μὲν ἄρα Λέοντι διηγησάμην τὰ περὶ τοῦ προγόνου αὐτοῦ τοῦ Καλλικράτους τε καὶ τῆς λευκῆς βασιλίσσης εὑρηκυίας τὸ ἀπόρρητον ζωῆς αἰωνίου. Λέων δ' ἐνόμισέ με παίζειν.
Οὐ μὴν πιστεύεις τοιαῦτα, θεῖε Πρῖνε.
Ἀνοίξωμεν τὸ κιβώτιον.
Ἔπειτα Λέων στρέφει τὴν κλεῖν ἐν τῷ παλαιῷ κλείθρῳ.
Ἆρα ἔτι νομίζεις τοῦτο παιδιὰν εἶναι;
Αἰγύπτιόν γε δή.

Τὸ δὲ κιβώτιον εἶχεν ἐπιστολὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Λέοντος καὶ δακτύλιον κανθαρῶδες θαυμαστὸν καὶ ὄστρακον Αἰγύπτιον.
Οὕτω δὲ τὸ δακτύλιον ἤρμοζε τῷ τοῦ Λέοντος δακτύλῳ ὡσεὶ προπεποιημένον ἦν. Καὶ σημειῶδες δὴ ἐκεῖνο. Ἦν γὰρ ὁ τοῦ Καλλικράτους κάνθαρος.
Λέοντι τῷ τέκνῳ
Θαυμαστῶς αἰσθάνομαι πάντα μοι γνώριμα ὄντα. Ὅμως πῶς τοῦτ' ἐνδέχεται; Τί γέγραπται ἐπὶ τοῦ ὀστράκου, θεῖε Πρῖνε;
Τοῦτο δοκεῖ γραφῆναι ὑπὸ Ἀμενάρταδός τινος, τῆς Καλλικράτους γυναικός.

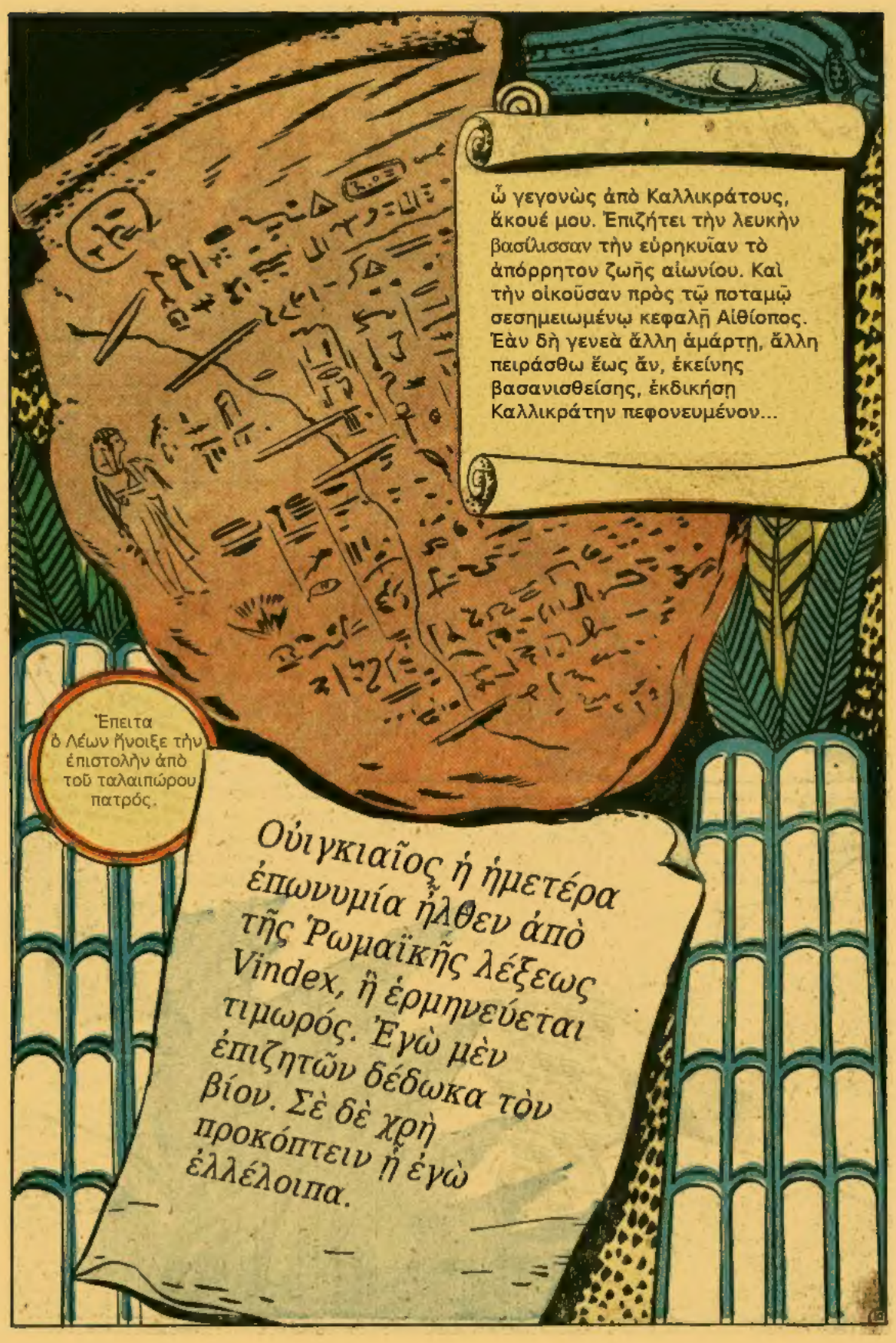
ὦ γεγονὼς ἀπὸ Καλλικράτους, ἄκουέ μου. Ἐπιζήτει τὴν λευκὴν βασίλισσαν τὴν εὑρηκυῖαν τὸ ἀπόρρητον ζωῆς αἰωνίου. Καὶ τὴν οἰκοῦσαν πρὸς τῷ ποταμῷ σεσημειωμένῳ κεφαλῇ Αἰθίοπος. Ἐὰν δὴ γενεὰ ἄλλη ἁμάρτῃ, ἄλλη πειράσθω ἕως ἄν, ἐκείνης βασανισθείσης, ἐκδικήσῃ Καλλικράτην πεφονευμένον...
Ἔπειτα ὁ Λέων ἤνοιξε τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ τοῦ ταλαιπώρου πατρός.
Οὐιγκιαῖος ἡ ἡμετέρα ἐπωνυμία ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς λέξεως Vindex, ἣ ἑρμηνεύεται τιμωρός. Ἐγὼ μὲν ἐπιζητῶν δέδωκα τὸν βίον. Σὲ δὲ χρὴ προκόπτειν ἢ ἐγὼ ἐλλέλοιπα.

Πρὸς ἓν γὰρ εἶχε τὸν νοῦν, πρὸς τὴν τιμωρίαν. Ἀλλ᾽ εἰ δέοιτο μου, ἔμελλον ἀκολουθεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς.

Τότε ὁ πρόσθεν χρόνος ὑπερφυῶς ἐγένετο ἐν πείρᾳ. Ὅπερ γὰρ ἐδόκει μοι μῦθος εἶναι, τοῦτο ἦν Λέοντι πρᾶγμα. Τούντεῦθεν Λέων ἠλλαγμένος ἦν.

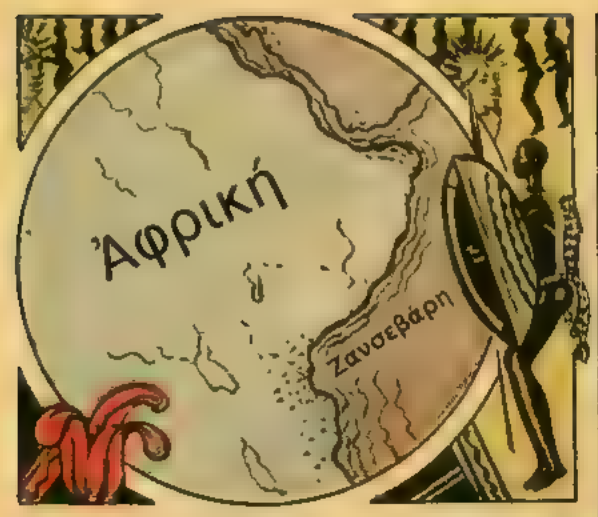

Ἰτέον δ' εἰς Ζανσεβαρην Τρισὶν οὖν μησὶν ὕστερον, ἐγὼ καὶ Λέων σὺν ὀλίγοις ναύταις ὑπ' αὐτόχθονι Μουχαμέτῳ τοὔνομα, ἐπορεύθημεν παρὰ τὸ ἀνατολι-κὸν τῆς Ἀφρικῆς πέρας. Ἔπειτα ἐν Ζανσεβάρῃ παρεσκευασάμεθα διέρχεσθαι εἰς τὴν μεσόγαιαν.

Ἔρχεται θύελλα, δέσποτα.

Πρηστὴρ ἐστι θύελλα ἐπὶ πολὺ συμβαίνουσα ἐν ἐκείνοις τοῖς ὕδασι καὶ ἐπικίνδυνος καὶ αἰφνίδιος καὶ πολλάκις θανατηφόρος.

Καὶ ἐρράγημεν ὥσπερ σφύρᾳ κεκομμένοι

Τῷ μὲν ἰσχύι τε καὶ τῇ γνώμῃ ὁ Λέων ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Ἡ δὲ θύελλα οὕτω ταχὺ ἀπῆλθεν ὥσπερ ἐληλυθει

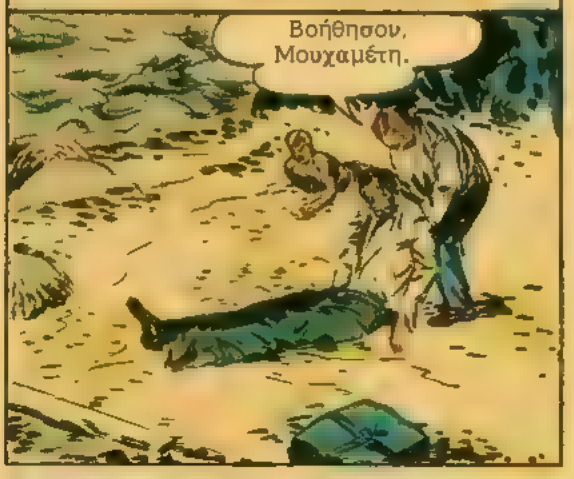

Τὴν κεφαλὴν τοῦ Αἰθίοπος, τὴν εἰρημένην ἐπὶ τοῦ ὀστράκου ἐν τῷ Οὐιγκιαίου κιβωτίῳ, τὴν λεγομένην σημειοῦν τὸν ποταμὸν ῥέοντα εἰς τὴν γῆν τῆς λευκῆς βασιλίσσης Κόρου.

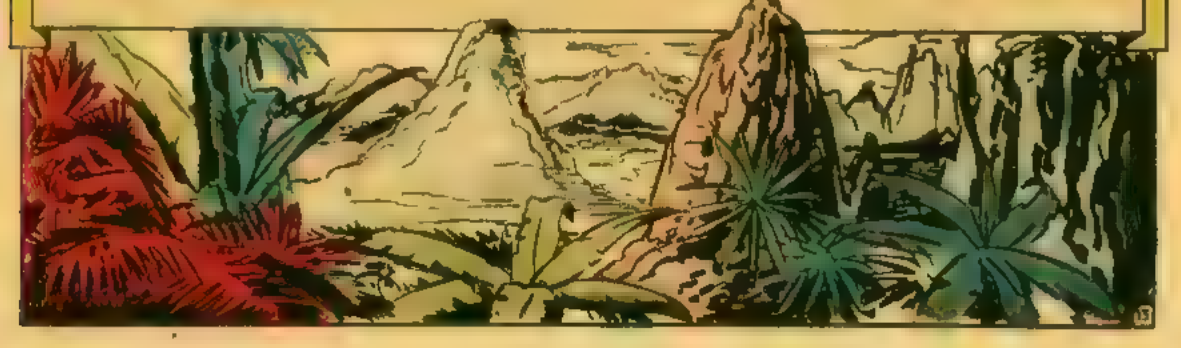

Ὁ δὲ Λέων θαυμαστῶς ἐταράχθη. Καὶ γάρ τοι ἔπρασσεν ὡς ἄνθρωπος πολὺν μὲν χρόνον ἀποδημήσας οἴκαδε δὲ τέλος ἐληλυθώς Ὥστε ὁ Λέων σχεδὸν ἑδόκει ἐκεῖ πρόσθεν παραγενέσθαι

Ὁ οὖν Λέων εἰσήνεγκεν ἓν τῶν σκαφιδίων τῆς θυέλλης περιγενομένων καὶ εἰς τὴν γῆν προσφερομένων. Ὁ γὰρ νεανίσκος προηρημένος ἦν ἀνὰ ποταμὸν πορεύεσθαι.

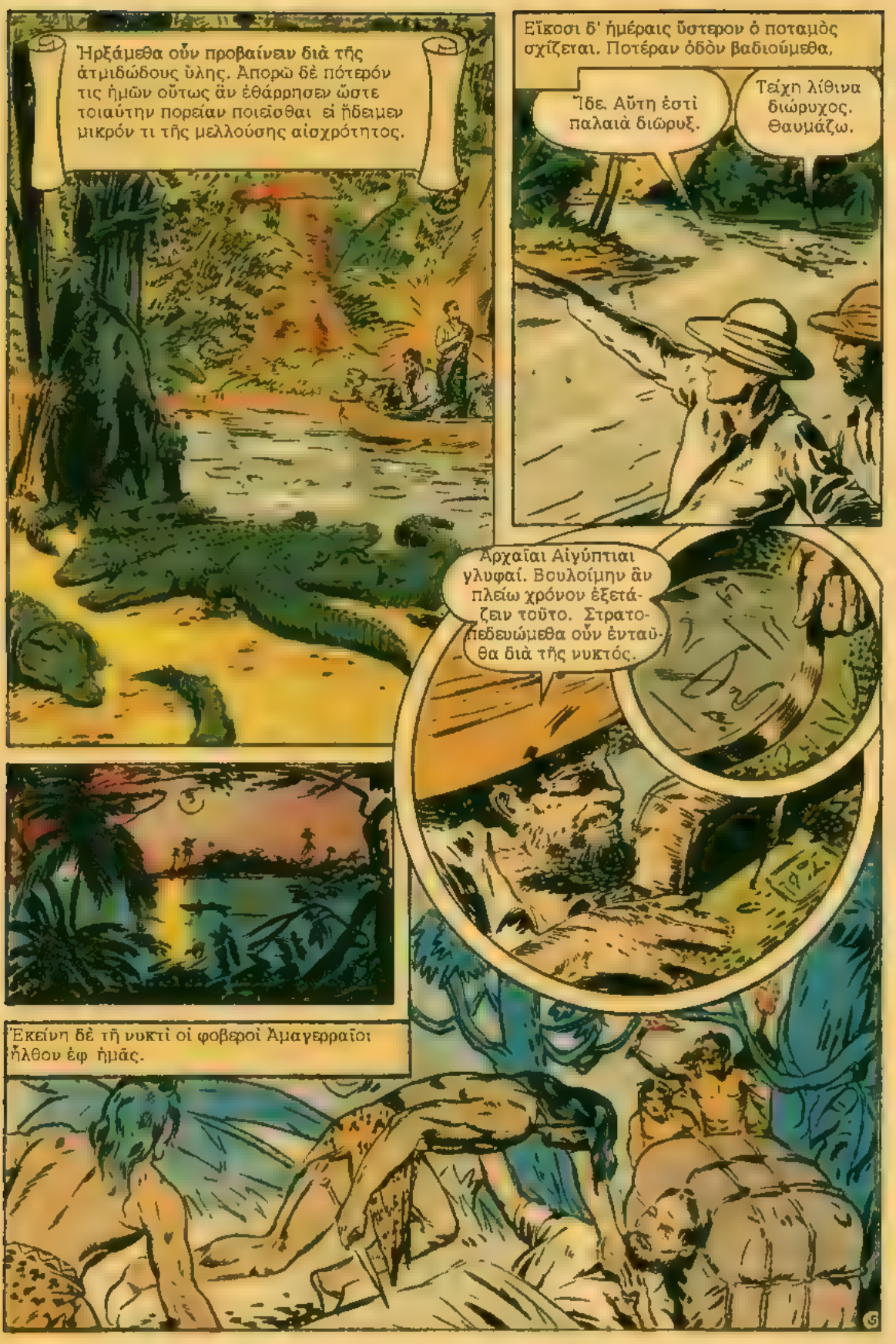
Ἠρξάμεθα οὖν προβαίνειν διὰ τῆς ἀτμιδώδους ὕλης. Ἀπορῶ δὲ πότερόν τις ἡμῶν οὕτως ἂν ἐθάρρησεν ὥστε τοιαύτην πορείαν ποιεῖσθαι εἰ ἤδειμεν μικρόν τι τῆς μελλούσης αἰσχρότητος.
Εἴκοσι δ' ἡμέραις ὕστερον ὁ ποταμὸς σχίζεται. Ποτέραν ὁδὸν βαδιούμεθα.
Ἴδε. Αὕτη ἐστὶ παλαιὰ διώρυξ.
Τείχη λίθινα διώρυχος. Θαυμάζω.
Ἀρχαῖαι Αἰγύπτιαι γλυφαί. Βουλοίμην ἂν πλείω χρόνον ἐξετάζειν τοῦτο. Στρατοπεδευώμεθα οὖν ἐνταῦθα διὰ τῆς νυκτός.
Ἐκείνη δὲ τῇ νυκτὶ οἱ φοβεροὶ Ἀμαγερραῖοι ἦλθον ἐφ ἡμᾶς.

Κατέσχομεν δη τα πυροβόλα. Οἱ γαρ Ἀμαγερραῖοι οὐδέποτε ἔγνωσαν τὴν πυρίνην κόνιν.

Ὁ μὲν ἡγεμὼν αὐτῶν πάντως ἐπεδείκνυτο ἀρχαῖος Αἰγύπτιος ἱερεὺς ὤν. Ἐγὼ δ' ἠπόρουν εἰ εἰδείη τὰ περὶ Καλλικράτους. Ἐν καιρῷ μέντοι ἔμελλον μανθάνειν. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐλάλει τῇ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων γλώσσῃ.
Πολλὰς ἡμέρας κατασκοπῶ ὑμᾶς, ξένοι. Νῦν ἔρχεσθε σὺν Βιλλαρικῷ.
Ἀρα γνώμην ἔχεις ἀποκτεῖναι ἡμᾶς, ὦ Βιλλαρικέ;

Ἀμαγερραῖοι λαός μου ἀποκτείναιεν ἂν ὑμᾶς ξένοι οὐκ ἀρεσκουσιν. Ἐγὼ δ' ἐλήλυθα ἄγειν ὑμᾶς. Ἐκείνη κελεύει.

Τίς ἐστιν ἐκείνη;
Ἐκείνη ἡ δεῖ παθαρχεῖν. Βασίλισσα λευκὴ γῆς Κόρου.

Ἔπειτα Λέοντος Ἀγγλιστί μοι λαλοῦντος Βιλλαρικὸς οὐ συνῆκεν.

Ἐκείνη ἡ λευκὴ βασίλισσα Κόρου. Ὀρθῶς ἀνιχνεύομεν.

Μὴ τοῦτο ἀπολέσαι ἡμᾶς.

Ἄνδρες μου βαστάσουσιν ὑμᾶς ἐν φορείοις. Ὁδὸς διὰ τέλματος μακρὰ καὶ ἐπικίνδυνος. Σπεύδετε.

Ἀπορῶ διὰ τί δεῖ ἡμᾶς σπεύδειν, τῶν αὐτοῦ ἀνθρώπων λαλούντων τῇ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων γλώσσῃ καὶ ἀρχομένων ὑπὸ βασιλίσσης λεγομένης γε δισχίλια ἔτη βεβιωκέναι.

Πρὸς μὴν ταύτην τὴν πορείαν ἐπαιδεύθη Λέοντα, εἴκοσιν ἔτη παρασκευάζων αὐτὸν ζητεῖν τὴν λευκὴν βασίλισσαν Κόρου, τὴν φονεύτριαν Καλλικράτους.

Βιλλαρικέ

Βοηθήσατε.

Τί έγένετο,
Βιλλαρικὸς ὁλισθη σας πέπτωκεν.
Απόλλυμαι.
Διὰ τί οὐ βοηθοῦσιν,
Ὅτι φοβοῦνται.
Αὐτὸς σώσω Βιλλαρικόν

Σπεῦδε.
Ὁ δὴ Βιλλαρικὸς ἦν ἡ μόνη ἐλπὶς ἡμῶν Εἰ γὰρ ἀπέθανεν οἱ Αμαγερραῖοι ἀπέσφαξαν ἂν ἡμᾶς.
Φίλε μου οὔποτε ἐπιλήσομαί σού με σώσαντος. Ὕστερον ἴσως αἰτήσειας ἄν με χάριν. Ἀληθῶς συγχωρήσω σοι ὅ τι ἂν αἰτήσης.
Ἔπειτα δὲ πάλιν ὡρμήσαμεν Πρωῒ δ' ἐγερθεὶς οὐδαμῶς ἂν ἤκασα ὅπερ ἐν ὀφθαλμοῖς ἐφάνη.

Ἰδοὺ ἡ πατρὶς τῶν Ἀμαγερραίων, δηλαδὴ κρατήρ τις ὀκτὼ μὲν σταδίους τὸ βάθος, ἑξήκοντα δὲ τὸ εὖρος. Γῆ δὴ θαυμασία καὶ κεχωρισμένη ἐν γῇ θαυμασίᾳ, ὅπου ὁ τῶν Ἀμαγερραίων λαὸς καταλειφθεὶς γένους ἀρχαίου ἐβιότευεν ἐν ἄντροις.

Τί δοκεῖ σοι περὶ τούτου, θεῖε Πρῖνε;
Ἐποιήθη ἐπὶ τῶν ἀρχαίων βασιλέων Ῥά.
Ἔχε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ πυροβόλῳ
Σὺ εἶ ἡ λευκὴ βασίλισσα... Ἐκείνη.

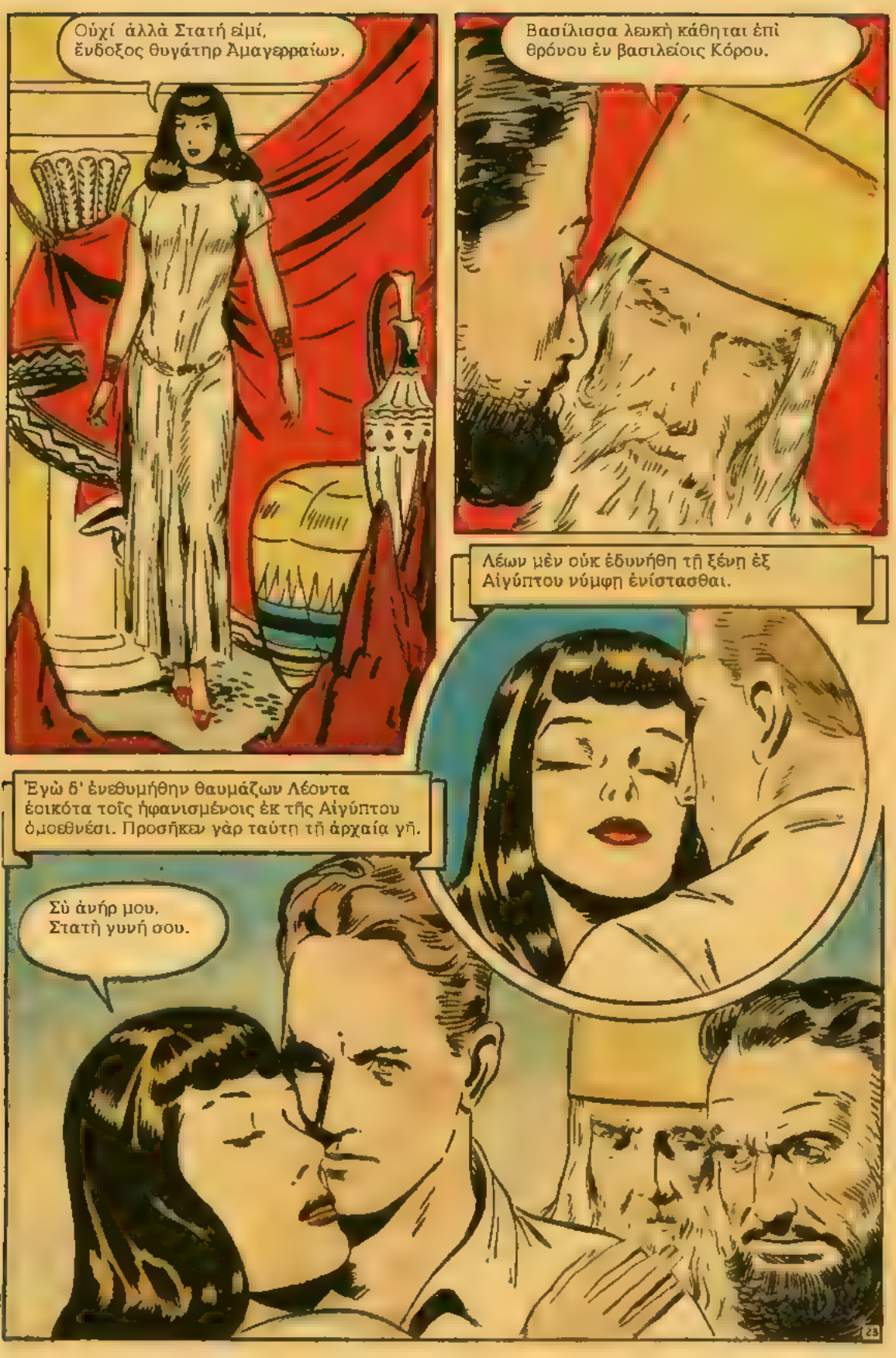
Οὐχί ἀλλὰ Στατή εἰμί, ἔνδοξος θυγάτηρ Ἀμαγερραίων.
Βασίλισσα λευκὴ κάθηται ἐπὶ θρόνου ἐν βασιλείοις Κόρου.
Λέων μὲν οὐκ ἐδυνήθη τῇ ξένῃ ἐξ Αἰγύπτου νύμφῃ ἐνίστασθαι.
Ἐγὼ δ' ἐνεθυμήθην θαυμάζων Λέοντα ἐοικότα τοῖς ἡφανισμένοις ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁμοεθνέσι. Προσῆκεν γὰρ ταύτῃ τῇ ἀρχαίᾳ γῇ.
Σὺ ἀνήρ μου, Στατὴ γυνή σου.
23

Μουχαμέτης έδόκει αὐτίκα ποιήσειν γάμους.
Μηδαμῶς. Ὑμεῖς ἄνθρωποι ἀλλότριοι.
Θαυμάσιον ἔθος λαοῦ Ἀμαγερραίου γυναῖκες αἱροῦνται ἑαυτῶν ἄνδρας. Λέων καὶ Στατὴ γεγαμήκασιν ἕως αὐτὸς παρ' ἡμῖν μένει.
Οὐκ ἐπιθυμέω πωγωνίου. Οὐ πιστεύω πώγωνι μέλανι
Λαὸς ἐπικίνδυνος. Λέων δὲ νεανίας ὤν, οὐχ ὁρᾷ πῶς τούτοις, ὡς εἰπεῖν, γάμοις ἡ τῆς λευκῆς βασιλίσσης ζήτησις ἐμποδίζοιτο ἄν.
Νυν δεῖ Βιλλαρικὸν ἀπαλλαχθῆναι ὑμῶν. Εὐψυχεῖτε .. συμποσιον.. πολλὰ ἐδεσματα

Ἡ γυνὴ Μουχαμέτη ἀνανενευμένη.
Θαυμάσιον συμπόσιον Οὐδὲ γὰρ ἓν ἔδεσμα ἦν ἐν ὄψει. Οἱ δ' Ἀμαγερραῖοι ὀργιζόμενοι ἐφαίνοντο ὅτι Μουχαμέτης ἀνανευσειε γαμεῖν τὴν γυναῖκα.
Χύτρα μεγαλη φλοξιν ἐκαίετο.
Τὸ περίστροφον, Λέον. Βαλε ἢ Μουχαμέτης ἀποθανεῖται.

Ἐκ δὲ τοῦ θορύβου ἐξωρμήσαμεν.

Εἶα, ἐκβραμε.

Πέτρος γιγνεται χρηστὸν φρουριον.

Ἐχάρην μὲν παιδεύσας Λέοντα εὐθὺ βάλλειν.

Ἐπὶ σκοπόν, θεῖε Πρῖνε.

Χρώμενοι γὰρ τοῖς πυροβόλοις οὐκ ἐδυνήθημεν εἴργειν τοὺς Ἀμαγερρα.ους.

Λέων δὲ χαλεπῶς τραυματισθεὶς ἐκινδύνευε ἀποθανεῖν.

Λήγετε ἐν ὀνόματι Ἐκείνης.
Λεων τέτρωται. Εἷς γὰρ τουτων λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευραν ἔνυξεν.
Σιγᾶτε. Ἐκείνη ἔρχεται.
Ἡ λευκὴ βασίλισσα
Κύνες, παύσασθε μαχόμενοι.

Ὑποδεχομαι
ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
Κορου.

Ἐκείνη δὲ τῶδε τῶν Αἰγυπτίων ἐπέπειστο, ὅτι αἱ ψυχαὶ μετὰ τὸν θάνατον εἰς ἄλλα σώματα ἐνδύοιντο.
Δισχίλια ἔτη ἀναμένω τὴν σάρκωσιν τοῦ μὲν ἐρωμένου μου, ὃν δὲ διὰ ζηλοτυπίαν ὀργισθεῖσα ἐφόνευσα. Ὄνομα δὴ αὐτῷ Καλλικράτης. Διὰ τοῦτο οὖν δεῦρο ἦχθητε. Ἐλπίζω γὰρ ἕκαστόν τινα τῇδε πορευόμενον Καλλικράτην μου τὸν ἀγαπητὸν ἔσεσθαι.
Εὕρηκα τὸ ἀπόρρητον ζωῆς αἰωνίου, τὴν φλεγομένην κίονα.
Τις ἄνθρωπος. Ἆρα τοῦτο δυνατόν;
Ἐκείνη οὖν ἐπέπειστο τὸν τεθνηκότα Καλλικράτην κατὰ τὴν γῆν ἀναζήσειν.
Ὅταν Καλλικράτης ἐπανέλθῃ, δείξω αὐτῷ τὸ ἀπόρρητον ζωῆς αἰωνίου. Λουσόμεθα γὰρ ἐν τῇ κίονι φλεγομένῃ

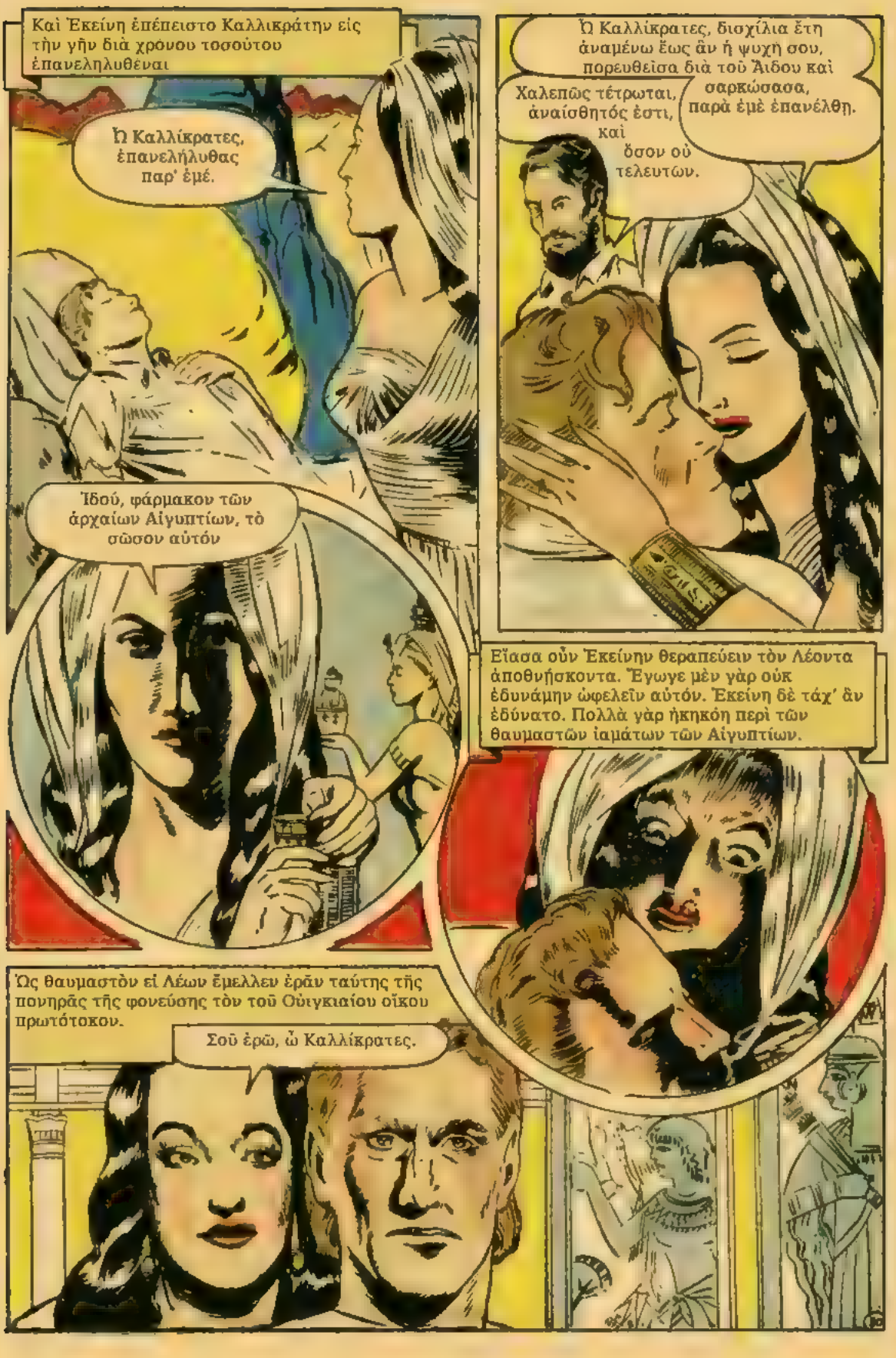
Καὶ Ἐκείνη ἐπέπειστο Καλλικράτην εἰς τὴν γῆν διὰ χρόνου τοσούτου ἐπανεληλυθέναι
Ἦ Καλλίκρατες, ἐπανελήλυθας παρ' ἐμέ.
Ἰδού, φάρμακον τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, τὸ σῶσον αὐτόν
Ἦ Καλλίκρατες, δισχίλια ἔτη ἀναμένω ἕως ἂν ἡ ψυχή σου, πορευθεῖσα διὰ τοῦ Ἅιδου καὶ σαρκώσασα, παρὰ ἐμὲ ἐπανέλθῃ.
Χαλεπῶς τέτρωται, ἀναίσθητός ἐστι, καὶ ὅσον οὐ τελευτῶν.
Εἴασα οὖν Ἐκείνην θεραπεύειν τὸν Λέοντα ἀποθνῄσκοντα. Ἐγωγε μὲν γὰρ οὐκ ἐδυνάμην ὠφελεῖν αὐτόν. Ἐκείνη δὲ τάχ' ἂν ἐδύνατο. Πολλὰ γὰρ ἠκηκόη περὶ τῶν θαυμαστῶν ἰαμάτων τῶν Αἰγυπτίων.
Ὡς θαυμαστὸν εἰ Λέων ἔμελλεν ἐρᾶν ταύτης τῆς πονηρᾶς τῆς φονεύσης τὸν τοῦ Οὐιγκιαίου οἶκου πρωτότοκον.
Σοῦ ἐρῶ, ὦ Καλλίκρατες.

Ἔστι Στατὴ ἐρωμένη Λέοντος.
Πῶς δὴ τολμᾷς, ὦ δημοτικὴ σύ;
Ἐκείνη δέ, καίπερ διὰ δισχιλίων ἐτῶν σεσοφισμένη, ἔτι ἔπασχε ζηλοτυπίαν.
Δισχίλια ἔτη ἀναμένω τὴν ἐπάνοδον Καλλικράτους ἐκ τοῦ Ἅδου. Ἤδη οὐμὸς ἀνήρ ἐστιν.
Οὐ μὴ ἔξεις αὐτόν.
Ὦ μῶρε σύ, οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Ἐκείνη μὲν δυνάμει μυστικῇ τινι ἐχρᾶτο, Στατὴ δ' ἐμβροντηθεῖσα ἔπεσεν.
Βλέψον εἰς τὴν κόμην.
Καλλικράτης, ὅταν πρωΐ ἐγερθῇ, οὐχ ἕξει οὐδεμίαν Στατῆς μνήμην. Τὸ γὰρ ἐν τῷ ποτηρίῳ φαρμακον ἐξαλείψει τὰ πρόσθεν ἐκ τοῦ νοῦ αὐτοῦ. Ὥστε ἀνάγνων μόνης τῆς ἐρασθήσεται Ἐκείνης δυναμένης τὸ δῶρον ζωῆς αἰωνίου δοῦναι αὐτῷ.
Συσκευάζου τὴν πορείαν. Ἐξορμησόμεθα γὰρ ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὸς τὰ ἐν τῷ ὄρει βασίλεια Κόρου.
Μαίνεται μὲν αὕτη ἡ πονηρὰ βασίλισσα. Δεῖ δέ με φλυαροῦντα ἐλπίζειν πως σώσειν Λέοντα

Πρωὶ δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, ἰδοὺ τὸ ὄρος Κόρου, βασίλεια Ἐκείνης ᾗ δεῖ πειθαρχεῖν, πέτρα εἰς ποδῶν τρισμυρίων ὕψος ἀπορρώξ, οἰκός τε τῆς φονευτριας Καλλικράτους, ἤτοι Ἐκείνης τῆς εὑρηκυίας τὸ ἀπόρρητον ζωῆς αἰωνίου.

Παρασκευάζετε τὰ βασίλεια. Φέρομαι γὰρ ξένους εἰς Κόρον.

Ἐγὼ μὲν ἐφρόντιζον περὶ Λέοντος. Αὐτὸς δὲ φαινόμενός γε ῥαΐζειν ἔτι βαθὺν ἐκοιμᾶτο

Ἐκείνη ἐστὶ κρατίστη ἐν ἰατρικῇ. Πᾶς λαὸς αὐτῆς ἦν. Ἴδε νεκροὺς τοὺς τεταριχευμένους, οἳ φαίνονται μᾶλλον ζῆν ἢ ἄνθρωποι ζῶντες.

Εὔχομαι Λέοντα ζῆν. Ἱκανοὶ γὰρ νεκροί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὸ εἶμι εἰς τὴν αὐλήν.

Ἔπειτα ἐγὼ καὶ Λέων διεχωρίσθημεν, καὶ ἀπήρεσε τοῦτο μοι.

Ἔνεγκε αὐτὸν εἰς τὴν αὐλήν.

Ἐάν τις εἰσέλθῃ θανεῖται.
Ἐπιλανθάνει Ἐκείνης βασιλίσσης οὔσης. Εἰ δὴ βούλει φιλον σὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχειν, ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ
Ἐκεινη δ' ἐτεθηκη Λεοντα ἐπι βωμοῦ.
Ῥαΐσεις, ὦ Καλλικρατίδιον. Χορευσω γὰρ τοὺς ἱερους θεσμους τῶν θεῶν Κορου. Τουτο μεν ἀρέσει τοῖς θεοῖς, οἱ δὲ ἰάσονται σε
Ἦν μὲν οἰκίσκος ἐπικείμενος τῇ αὐλῇ.
Αὐτὸς θεῶ, ἀκινδύνως δέ.

Θεῶ Ἐκείνη, ἐπικαλέσασα θεοὺς Κόρου εἰς βοήθειαν, χορεύσει χορὸν παλαιῶν Αἰγυπτιων Ἐὰν Ἐκείνη εὐ χορεύσῃ καὶ θεοῖς ἀρεσῃ, θεοὶ ἰάσονται φίλον σόν.
Ἄγε, εὖ ἐχόρευσε. Θεοῖς ἀρέσαι ἄν. Συγχωρούσης βασιλίσσης, εἰσέλθωμεν νῦν αὐλήν

Τότε μέν, τοῦ χοροῦ τέλος λαβόντος εἰάθημεν εἰσελθεῖν.

Ὁ δὲ Λέων καίπερ πάλιν ῥαΐσας ἀμήχανος ἦν ἐναντίον τῆς βασιλίσσης. Τό τε γὰρ φαρμακον ὅ Ἐκείνη ἔδωκεν αὐτῷ καὶ ἡ ἐπῳδὴ ἣν ἐπῆσεν χορεύουσα τοῖς θεοῖς Κόρου, αὐτὰ ἐδόκει τὴν Λέοντος ψυχὴν ἀσθενῆ ποιῆσαι. Οὕτω γὰρ ἡ βούλησις αὐτοῦ ἠφανίσθη, ὥστε Λέων ἠσσήθη ἔρωτι Ἐκείνης τῆς δεινῆς.

Σοῦ ἐρῶ ὦ βασιλισσά μου.

Οὐ μέμνηται τοὺ παρελθοντος χρονου.

Ὢ ποῖα τύχη.
Ἐκείνη μὲν γὰρ ἦν
ἡ ἀπολωλεκυῖατὸν οἶκον
Λέοντος καὶ ἄλλη γέ πη ἡ
πεποιηκυῖα ὥστε τὸν πατέρα αὐτοῦ
ἀποθανεῖν Νῦν δὲ Λέων Οὐιγκιαῖος ἐδούλευεν Ἐκείνη

Πρὸς τὴν φλεγομένην κίονα. Ἐντὸς τῆς ὥρας πορευόμεθα.

Μόνον ἐπιθυμῶ ζῆν σὺν Ἐκείνῃ.

Δώσω σοι ζωὴν αἰώνιον. Ἐγὼ καὶ σὺ λουσόμεθα ἐν τῇ φλεγομένῃ κίονι. Ἐν τῇ φλεγομένῃ κίονι, τῇ ζωὴν αἰώνιον διδούσῃ.

Μέσον δε τὸ ὄρος Κόρου κοῖλον ἦν. Πεδιον γὰρ μέγα ἔτεινεν ἐφ' ὅσον οὐχ ἡ ὄψις ἀφικνεῖτο. Ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ, ἡ ὄρους κορυφὴ ὑψηλοῦ ἀνίστατο. Καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν μακράν τε καὶ τραχεῖαν πέτραν ἔδει ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι.

Δείλῃ δ' ἑτοίμως εἴχομεν ἀναβαίνειν.

Σπεύδετε, ὅτι μακρὰ ἡ ἀνάβασις.

Καὶ ἀνέβημεν σχεδὸν τέσσαρας ὥρας. Τὸ δὲ πεδίον ἦν ὑπὸ ταῖς νεφέλαις ἀποκεκρυμμένον.

Ἰδὼν δ' ὅσον οὐκ ἠθύμησα.

Ἀκολουθεῖτέ μοι

Ἀρχεται τὸ ὀρθιον μέρος τῆς πορείας.

Μὴ φοβεῖσθε.

Ίδου, το χάσμα Κορου.

Εὐλαβεῖσθε. Ὅτι ὁ στρογγύλος πέτρος ἀνέμῳ κυλίει.
Ἐκείνη μὲν γελῶσα διέβη.
Λεὼν δὲ τοῦτο διαπραξας προὔτεινε τὴν χεῖρα μοι τοῦ διαβῆναι.
Μουχαμέτης δ' ἔπεσεν αὐτῇ τῇ σανίδι. Πῶς ἐπάνιμεν πέρα τοῦ χάσματος;
Ἄ.

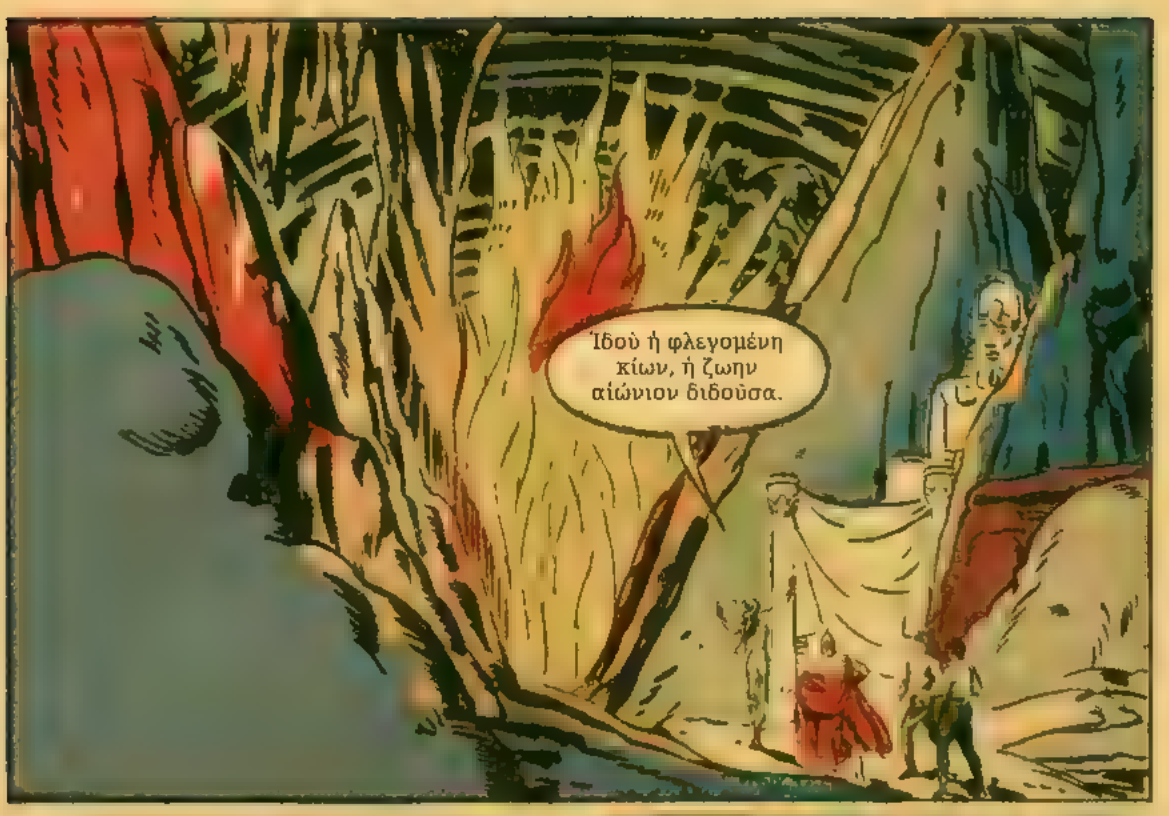
Ἰδοὺ ἡ φλεγομένη κίων, ἡ ζωην αἰώνιον διδοῦσα.

Ἐκείνη οὖν ἐξεδύσατο τα ἱμάτια.
Λούσομαι τὸ σῶμα ἐν ταῖς φλοξιν.

Οὐδεὶς φόβος, ὦ Καλλίκρατες

Και μην αἱ περι τῆς καλῆς βασιλισσης φλόγες βρυχώμεναι ἐψοφουν ὡσπερ εἰ ἦν
Ἐκείνη αὐτὸ τὸ τῆς φλογος θεῖον.

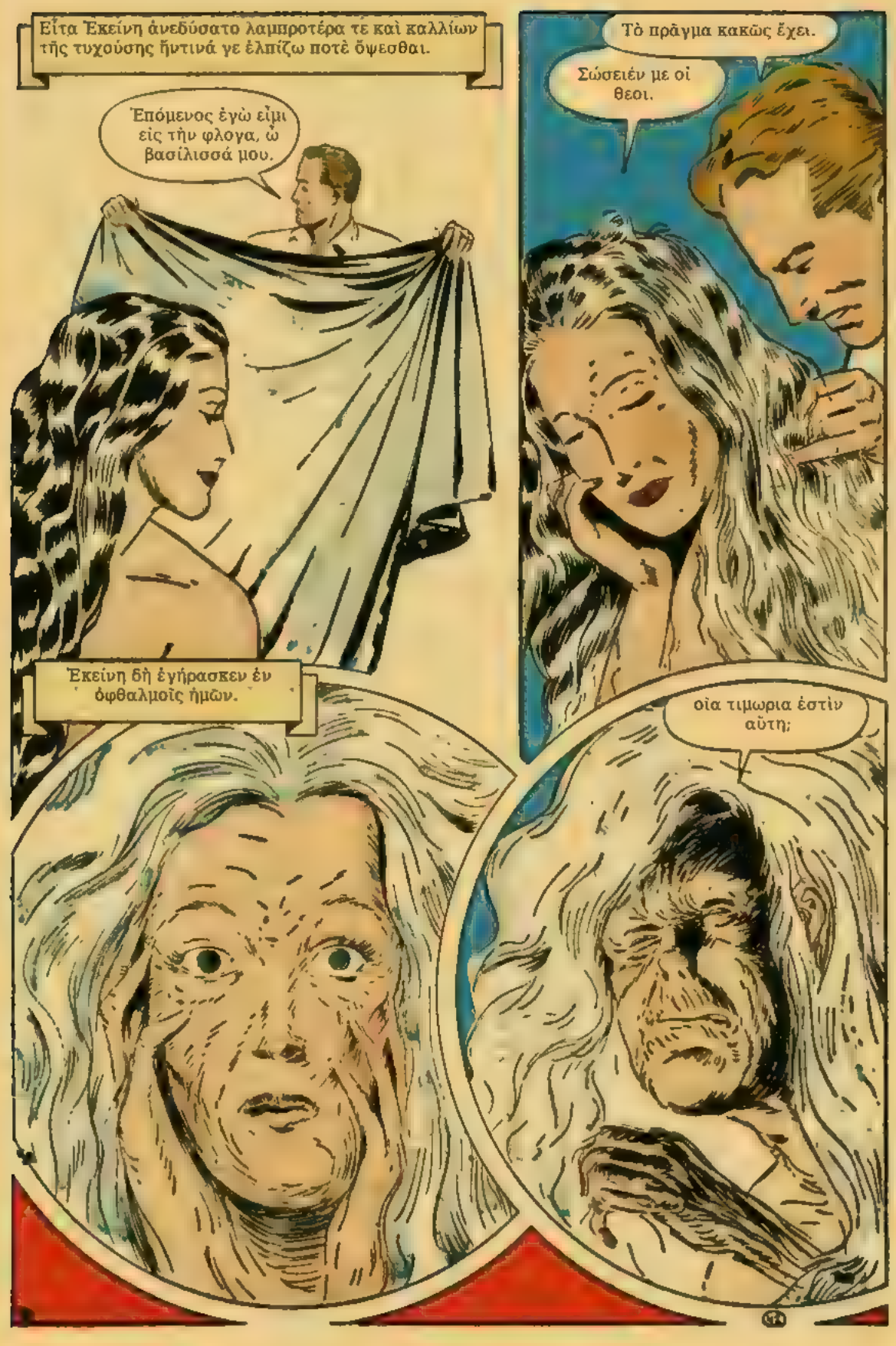
Εἶτα Ἐκείνη ἀνεδύσατο λαμπροτέρα τε καὶ καλλίων τῆς τυχούσης ἤντινά γε ἐλπίζω ποτὲ ὄψεσθαι.
Ἑπόμενος ἐγὼ εἶμι εἰς τὴν φλογα, ὦ βασίλισσά μου.
Τὸ πρᾶγμα κακῶς ἔχει.
Σώσειέν με οἱ θεοι.
Ἐκείνη δὴ ἐγήρασκεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
οἵα τιμωρια ἐστὶν αὕτη;

Καὶ Ἐκείνη ῥυτιδουμένη συνηρεῖτο ἐν αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Ἀπόλλυμαι. Ἀποθνῄσκω.
Ἀποτέθνηκεν.
Σύγε μὲν ἐκδεδίκακας τὸν οἶκον, ἡ δὲ τιμωρία ἀεὶ πικρά ἐστιν.
Ἄξιον οὐκ ἔστι βιοῦν ἄνευ Ἐκείνης. Ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ φλογί.
Ἆρα μὴ μαίνει;

Ἐκείνης δὲ τεθνηκυίας, καὶ ἡ αὐτῆς εἰς Λέοντος ψυχὴν μαγικὴ δύναμις ἐληλύθη. Κατελέλυτο γὰρ ἡ ἐπῳδή. Λέων οὖν ἠγέρθη ὡς ἐξ δεινοῦ ἐνυπνίου.

Πίστις ἐν ἀνθρώποις ἐπιθυμητὴ ὑπὲρ χρυσίον ἢ καὶ ζωὴν αἰώνιον.

Ἐκείνη δ' ἄπιστος ἦν. Ἐπειθόμην δὴ Ἐκεί-
νη ζώσῃ. Βασίλισσά μου γὰρ ἦν. Νῦν
δ' οὐδὲν κωλύει με ἀπὸ τοῦ ἀντα-
ποδοῦναι χάριν Πρίνῳ σώσαντι
ψυχήν μου ἐν τῷ ἔλει. Κατάξω
ὑμᾶς πρὸς τὸν ποταμόν.

Ἀλλὰ μὴν πῇ ἐκεῖσε ἀφιξόμεθα;
Ὁδῷ ἀπορρήτῳ. Ἀκολουθεῖτε μοι.

Εὐψύχει, ὦ πονηρὰ βασίλισσα. Μόνον
γὰρ ὁ θάνατος οἷος τ' ἦν καταλῦσαι τὴν σου
ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπῳδήν. Νῦν οὖν ἐλεύθερός εἰμί. Ὅ τε
οἶκός μου ὅ τε πατὴρ κἀγὼ ἡδέως ἀναπαυόμεθα,
ὦ Ἐκείνη ἡ εἰς αἰῶνα βιώσασα.

Εἶτα δέ, Βιλλαρικοῦ ἡμᾶς ἐπὶ τὸν ποταμὸν καταγαγόντος, ἐπορεύθημεν ἐπὶ τὴν τε θάλασσαν καὶ οἴκαδε εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐγὼ καὶ Λέων εὐδαίμονες καὶ μακάριοι βιοῦμεν, ἢ οὕτω γε δοκεῖ. Οὐ γὰρ ἡ τιμωρία οὐδέποτε ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμονας.
Ὅταν δὲ ἡ φλὸξ ἐκκάηται, Λέων ἐνίοτε μὲν δοκεῖ μακρὰν ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ ἐνθάδε τόπου τοῦ τῶν ἀνθρώπων. Ἐνίοτε δ' εἰς τὴν γῆν Κόρου. Ὅπερ λυπεῖ με. Τρόπον γάρ τινα ἡ ψυχὴ Ἐκείνης τῆς καλῆς ἀλλὰ πονηρᾶς δοκεῖ μεθ' ἡμῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ μένειν.